

(๓๑ ทวิ)
คำพิพากษา

สำหรับศาลใช้

58
12

คดีหมายเลขดำที่ ผบ.๖๒๑/๒๕๕๖

คดีหมายเลขแดงที่ ๒๒๖๗๙/๒๕๕๖

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลอุทธรณ์

วันที่ ๑๕ เดือนพฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๖

ความแพ่ง

ระหว่าง	{	นายเจฟฟรีย์ จี เอเลน	รับรองตำแหน่งถูกต้อง	โจทก์
		ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน)	วิมล - (นางสาววิภาดา สามทองกล้า) เจ้าพนักงานศาลยุติธรรมปฏิบัติการ F-4 ส.ย. 2557	จำเลย

เรื่อง สัญญา

จำเลย อุทธรณ์คำพิพากษา ศาลแขวงพระนครใต้

ลงวันที่ ๗ เดือนพฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๕

ศาลอุทธรณ์รับวันที่ ๒ เดือนกรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๖

โจทก์ฟ้องและแก้ไขคำฟ้องว่า เมื่อวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๔๘ โจทก์

เปิดบัญชีออมทรัพย์กับจำเลย สาขาแม่สะเรียง เลขที่ ๕๐๙-๑-๖๖๑๕๑-๔

ค่า.....รับรอง.....

จำนวน..... 50

ใบเสร็จรับเงินเล่มที่ ๒415/๑๗ เลขที่ ๑๒

ลงวันที่..... F-4 ส.ย. 2557

/เพื่อฝากเงิน

เพื่อฝากเงินที่ได้รับจากสวัสดิการผู้สูงอายุประเทศออสเตรเลีย และสมัครเป็น
ผู้ถือบัตรเดบิตและทำสัญญาเป็นผู้ใช้บัตรเดบิต โดยจำเลยออกบัตรเดบิตหมายเลข
๔๕๓๒-๑๖๓๕-๐๕๔๗-๓๕๑๗ แก่โจทก์ เพื่อนำไปใช้ชำระค่าซื้อสินค้าและบริการ
แทนเงินสดและในการเบิกถอนเงินจากเครื่องฝากถอนเงินอัตโนมัติ โจทก์ตกลง
เสียค่าธรรมเนียมการใช้บัตรแก่จำเลยตามที่จำเลยกำหนด หลังโจทก์ได้รับบัตรเดบิต
จากจำเลย โจทก์เก็บรักษาบัตรและรหัสประจำตัวในการเบิกถอนเงินสดแต่เพียง
ผู้เดียว ซึ่งการเรียกเก็บเงินของจำเลยถูกต้องตรงกับการใช้จ่ายของโจทก์ตลอดมา
ต่อมาวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๔ โจทก์พบความผิดปกติของจำนวนเงินในบัญชี
เงินฝากของโจทก์ลดลงจำนวนมาก จึงติดต่อไปยังจำเลย สาขาแม่สะเรียง
เพื่อให้ตรวจสอบ จากการตรวจสอบพบว่ามียาการใช้จ่ายซื้อสินค้าและบริการที่
ประเทศสหรัฐอเมริกา ตั้งแต่วันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๔ ถึงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๔

/รวมเป็นเงิน

รวมเป็นเงิน ๑๒๐,๕๙๙.๓๕ บาท ซึ่งช่วงเวลาดังกล่าวโจทก์อยู่ในประเทศไทย
โจทก์มิได้เป็นผู้ใช้หรือยินยอมให้บุคคลอื่นนำบัตรเดบิตไปซื้อสินค้าและบริการ
ที่ต่างประเทศแต่อย่างใด โจทก์ทักท้วงและปฏิเสธรายการใช้จ่ายดังกล่าวและ
ให้จำเลยคืนเงินกลับเข้าบัญชีของโจทก์ แต่จำเลยอ้างว่าไม่พบความผิดปกติ
จากการใช้จ่ายบัตรเดบิตที่โจทก์ปฏิเสธและไม่สามารถปรับปรุงคืนเงินแก่โจทก์ได้
การกระทำของจำเลยทำให้โจทก์ได้รับความเสียหายต้องถูกหักเงินจากบัญชี
ไปชำระหนี้ที่ไม่ได้เกิดจากการกระทำของโจทก์ ขอให้บังคับจำเลยคืนเงินที่หักไป
จากบัญชีของโจทก์ ๑๒๐,๕๙๙.๓๕ บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี
นับตั้งแต่วันที่จำเลยหักเงินโจทก์ครั้งสุดท้ายวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๔ ถึงวันฟ้อง
เป็นดอกเบี้ย ๔,๗๕๗.๗๖ บาท รวมเป็นเงิน ๑๒๕,๓๕๗.๑๑ บาท และดอกเบี้ย
อัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงิน ๑๒๐,๕๙๙.๓๕ บาท นับถัดจากวันฟ้อง

/เป็นต้นไป

เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์และให้จำเลยจ่ายค่าเสียหายเพิ่มจาก
จำนวนค่าเสียหายที่แท้จริง ตามมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติวิธีพิจารณา
คดีผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๕๑

จำเลยให้การว่า โจทก์เปิดบัญชีเงินฝากออมทรัพย์กับจำเลยที่สาขา
แม่สะเรียงและสมัครเป็นสมาชิกผู้ถือบัตรและสัญญาการใช้บัตรเดบิตโดย
มีข้อตกลงและเงื่อนไขการถือบัตรกรุงไทยเอทีเอ็ม จำเลยมอบบัตรกรุงไทยเอทีเอ็ม
และแจ้งรหัสผ่านให้แก่โจทก์ และโจทก์มีหน้าที่เก็บรักษาไว้ในที่ปลอดภัย มิให้
สูญหายหรือตกอยู่ในความครอบครองของผู้อื่น รวมทั้งรักษารหัสผ่านให้เป็น
ความลับอยู่เสมอ หากนำบัตรกรุงไทยเอทีเอ็มไปใช้ควบคู่กับการใช้รหัสผ่าน
อย่างถูกต้องแล้ว ให้ถือว่าการถอน การโอน หรือการหักเงินจากบัญชีเงินฝากนั้น
ถูกต้องโดยสมบูรณ์ และผู้ฝากจะต้องเป็นผู้รับผิดชอบหากมีความเสียหายใด ๆ

/เกิดขึ้น

เกิดขึ้น หากโจทก์ไม่เก็บรักษาบัตรเดบิตไว้ในที่ปลอดภัยและเก็บรักษาห้สผ่าน
ไว้เป็นความลับ ถือว่าเป็นการกระทำผิดสัญญา รายการใช้จ่ายและถอนเงินจากบัญชี
ระหว่างวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๔ ถึงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๔ จำนวนเงิน
๑๒๐,๕๙๙.๓๕ บาท เป็นรายการใช้บัตรเดบิตเพื่อซื้อสินค้าและบริการซึ่งเป็น
ไปตามที่ตกลงกันไว้ รายการดังกล่าวเป็นการใช้บัตรของโจทก์เองหรือตัวแทน
จึงถือว่าความเสียหายดังกล่าวเกิดขึ้นจากความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง
ของโจทก์เอง เพราะโจทก์มีหน้าที่เก็บบัตรเดบิตไว้ในที่ปลอดภัยและเก็บรักษา
ห้สผ่านไว้เป็นความลับ จำเลยจึงไม่ต้องรับผิดชอบนี้ตามฟ้องแก่โจทก์ ขอให้
ยกฟ้อง

ศาลชั้นต้นพิจารณาแล้วพิพากษาให้จำเลยคืนเงินแก่โจทก์

๑๒๐,๕๙๙.๓๕ บาท และดอกเบี้ย ๔,๗๕๗.๗๖ บาท รวมเป็นเงิน ๑๒๕,๓๕๗.๑๑ บาท

/พร้อมดอกเบี้ย

- ๖ -

พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงิน ๑๒๐,๕๙๙.๓๕ บาท นับถัดจาก
วันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าชำระเสร็จแก่โจทก์ และให้จำเลยจ่ายค่าเสียหายเพื่อการ
ลงโทษเพิ่มขึ้นจากจำนวนค่าเสียหายที่แท้จริงอีก ๑๒๐,๕๙๙.๓๕ บาท ให้จำเลย
ชำระค่าฤชาธรรมเนียมต่อศาลในนามของโจทก์ ตามจำนวนทุนทรัพย์ที่โจทก์ชนะคดี
โดยกำหนดค่าทนายความ ๕,๐๐๐ บาท

จำเลยอุทธรณ์

ศาลอุทธรณ์แผนกคดีผู้บริโภคตรวจสำนวนประชุมปรึกษาแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ในเบื้องต้นว่า โจทก์เปิดบัญชีเงินฝากออมทรัพย์กับจำเลย
สาขาแม่สะเรียง บัญชีเลขที่ ๕๐๙-๑-๖๖๑๕๑-๔ และเป็นสมาชิกผู้ถือบัตรเดบิต
หมายเลข ๔๕๓๒-๑๖๓๕-๐๕๔๗-๓๕๑๗ ของจำเลย ตามเอกสารหมาย จ.๖
และ ล.๑ บัตรเดบิตดังกล่าวถูกนำไปใช้ที่ประเทศสหรัฐอเมริกา ระหว่างวันที่

/๘ สิงหาคม

๘ สิงหาคม ๒๕๕๔ ถึงวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๔ เป็นเงินรวม ๑๒๐,๕๙๙.๓๕ บาท
โจทก์หักทวงและปฏิเสธรายการใช้บัตรเดบิตดังกล่าวต่อจำเลยแล้ว จำเลยปฏิเสธ
ที่จะคืนเงินดังกล่าวแก่โจทก์ให้เหตุผลว่าเป็นรายการทำธุรกรรมต่อเนื่องตามปกติ
มิใช่ลักษณะของการทำธุรกรรมของมิจฉาซีฟ ตามเอกสาร จ.๑๑ คดีมีปัญหา
ต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของจำเลยว่า จำเลยต้องชำระเงินคืนโจทก์และจ่าย
ค่าเสียหายเพื่อการลงโทษแก่โจทก์หรือไม่ โจทก์มีตัวโจทก์เบิกความว่า ตั้งแต่วันที่
๘ สิงหาคม ๒๕๕๔ ถึงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๕ โจทก์อยู่กับนางทิพย์รัตน์
ประทุมพร ภริยาที่อำเภอแม่สะเรียง จังหวัดแม่ฮ่องสอน และที่จังหวัดเชียงใหม่
โจทก์ไม่เคยมอบบัตรเดบิตให้ผู้อื่นนำไปใช้ และมีได้เป็นผู้ใช้หรือยินยอมให้บุคคลอื่น
นำไปใช้ซื้อสินค้าและใช้บริการที่ประเทศสหรัฐอเมริกาแต่อย่างใด ส่วนจำเลย
มีนายอรรณพ ชื่นบุญ พนักงานของจำเลยเบิกความว่า ในระหว่างวันที่ ๘ สิงหาคม

/๒๕๕๔

- ๘ -

๒๕๕๔ ถึงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๔ บัตรเดบิตของโจทก์ถูกนำไปใช้ซื้อสินค้าและ
ใช้บริการต่าง ๆ ลักษณะการใช้บัตรดังกล่าวไม่ใช่เป็นการทำธุรกรรมของพวก
มิฉฉาชีพแต่เป็นรายการที่ทำธุรกรรมต่อเนื่องตามปกติ บุคคลอื่นหรือตัวแทน
ของโจทก์นำบัตรเดบิตไปใช้ในต่างประเทศ และเบิกความตอบทนายโจทก์ถามค้ำ
ตามที่ได้รับอนุญาตจากศาลว่า ในการนำบัตรเดบิตไปใช้ซื้อสินค้าและใช้บริการ
ต่าง ๆ จะต้องมีเชลล์สลิปและลายมือชื่อของลูกค้า ซึ่งพยานได้ทำเรื่องไปที่ประเทศ
สหรัฐอเมริกาแล้วแต่ไม่ได้อ้างส่งศาลและจากประสบการณ์การทำงานมานาน
สันนิษฐานว่าบัตรเดบิตของโจทก์ถูกขโมยไปใช้ที่ประเทศสหรัฐอเมริกา เห็นว่า
จำเลยไม่มีหลักฐานที่ยืนยันว่าโจทก์เป็นผู้นำบัตรเดบิตไปใช้ด้วยตนเองหรือยินยอม
ให้บุคคลอื่นนำไปใช้ แต่กลับได้ความจากทางนำสืบของจำเลยว่าบัตรเดบิตของโจทก์
น่าจะถูกขโมยไปใช้ โดยไม่ปรากฏว่าเกิดจากความประมาทเลินเล่อของโจทก์

/พยานหลักฐาน

พยานหลักฐานของโจทก์จึงมีน้ำหนักดีกว่าพยานหลักฐานของจำเลย ข้อเท็จจริง
จึงเชื่อว่าบัตรเดบิตของโจทก์ถูกขโมยไปใช้ที่ประเทศสหรัฐอเมริกา กรณีจึงมิใช่
เป็นเรื่องที่โจทก์เป็นผู้ใช้บัตรเองหรือยินยอมให้บุคคลอื่นนำไปใช้ตามที่จำเลย
กล่าวอ้าง จำเลยจึงไม่มีสิทธินำรายการการซื้อสินค้าและใช้บริการดังกล่าว
มาหักเงินจากบัญชีของโจทก์ จำเลยจึงต้องคืนเงินดังกล่าวแก่โจทก์ ส่วนปัญหา
ว่าจำเลยจะต้องจ่ายค่าเสียหายเพื่อการลงโทษแก่โจทก์หรือไม่ เห็นว่า การที่
ศาลจะพิพากษาให้ผู้ประกอบธุรกิจจ่ายค่าเสียหายเพื่อการลงโทษเพิ่มขึ้นจาก
จำนวนค่าเสียหายที่แท้จริงที่ศาลกำหนดตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณา
คดีผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๔๒ นั้น การกระทำที่ถูกต้องฟ้องร้องต้องเกิด
จากการที่ผู้ประกอบธุรกิจกระทำโดยเจตนาเอาเปรียบผู้บริโภคโดยไม่เป็นธรรม
หรือจงใจให้ผู้บริโภคได้รับความเสียหาย หรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง

/ไม่นำพา

ไม่นำพาต่อความเสียหายที่จะเกิดแก่ผู้บริโภคร หรือกระทำการอันเป็นการฝ่าฝืน
ต่อความรับผิดชอบในฐานะผู้มีอาชีพหรือธุรกิจอันย่อมเป็นที่ไว้วางใจของ
ประชาชน เมื่อข้อเท็จจริงจากทางนำสืบของโจทก์และจำเลยถึงสาเหตุที่จำเลย
ไม่ยอมคืนเงินจากการใช้บัตรเดบิตดังกล่าวของโจทก์เนื่องจากอ้างว่าตรวจสอบ
ข้อมูลทางบัญชีและหลักฐานจากระบบงานแล้วไม่มีความผิดปกติจากการใช้บัตร
ที่โจทก์ปฏิเสธ การใช้บัตรซื้อสินค้าและบริการที่เกิดขึ้นไม่ใช่ลักษณะการทำธุรกรรม
ของมิจอาชีพ เป็นรายการทำธุรกรรมต่อเนื่องตามปกติ การที่จำเลยใช้สิทธิปฏิเสธ
ในกรณีข้อเท็จจริงที่ขณะนั้นยังไม่ยุติ ถือได้ว่าเป็นการใช้สิทธิตามปกติเพื่อให้มี
การพิสูจน์ข้อเท็จจริงในกระบวนการยุติธรรมก่อนเท่านั้น จึงไม่เข้าหลักเกณฑ์
ที่จำเลยจะต้องจ่ายค่าเสียหายเพื่อการลงโทษแก่โจทก์ตามพระราชบัญญัติ
วิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๔๒ ที่ศาลชั้นต้นวินิจฉัยว่าจำเลย

/มีเจตนา

มีเจตนาเอาเปรียบผู้บริโภคโดยไม่เป็นธรรมและพิพากษาให้จำเลยจ่ายค่าเสียหาย
เพิ่มขึ้นจากจำนวนค่าเสียหายที่แท้จริงอีกเป็นเงิน ๑๒๐,๕๙๙.๓๕ บาท ศาลอุทธรณ์
แผนกคดีผู้บริโภคไม่เห็นพ้องด้วย อุทธรณ์ของจำเลยฟังขึ้นบางส่วน

พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยไม่ต้องจ่ายค่าเสียหายเพื่อการลงโทษเพิ่มขึ้น
จากจำนวนค่าเสียหายที่แท้จริงอีก ๑๒๐,๕๙๙.๓๕ บาท นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตาม
คำพิพากษาศาลชั้นต้น ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นอุทธรณ์ให้เป็นพับ.

นายชัยพร สมบุญวงศ์

นายพอพันธุ์ คิดจิตต์

นายธีรพล จันทวงศ์

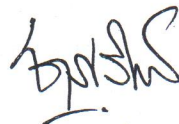
คดีหมายเลขคำที่ ผบ.๖๒๑/๒๕๕๖

คดีหมายเลขแดงที่ ๒๒๖๗๙/๒๕๕๖

ศาลอุทธรณ์

๑๑ ธ.ค. ๒๕๕๖

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าคดีนี้ นายพอพันธุ์ คิดจิตต์ ได้ร่วมปรึกษา
และมีความเห็นพ้องกัน ดังได้ลงลายมือชื่อไว้ในต้นร่างคำพิพากษาแล้ว
แต่เนื่องจาก นายพอพันธุ์ คิดจิตต์ ได้ย้ายไปดำรงตำแหน่งอื่น
ก่อนที่จะลงลายมือชื่อในคำพิพากษานี้ จึงได้บันทึกไว้.

(นายชาญวิทย์ รักษ์กุลชน)

รองประธานศาลอุทธรณ์

ทำการแทนประธานศาลอุทธรณ์